

Нелли Копейкина



ПОСОБИЕ ДЛЯ ИЗУЧЕНИЯ ЯЗЫКОВ

армянский и русский языки

Нелли Копейкина

Пособие для изучения ЯЗЫКОВ

Армянский и русский языки

Издательские решения
По лицензии Ridero
2024

УДК 8
ББК 80
К65

Шрифты предоставлены компанией «ПараТайп»

Копейкина Нелли

К65 Пособие для изучения языков : Армянский и русский языки / Нелли Копейкина. – [б. м.] : Издательские решения, 2024. – 18 с.
ISBN 978-5-0062-4102-2

Данная книга предназначена для обучения русскоязычных лиц армянскому языку и армяноязычных лиц русскому языку. На страницах книги, поделённых на половины, синхронно даётся армянское и русское написание сказки «Про еду» Копейкиной Нелли из серии «Сказочные приключения». Сказка написана простым, удобовоспринимаемым языком, приближённым к разговорному.

Перевод осуществлён Нареком Мартиросяном.

**УДК 8
ББК 80**

6+ В соответствии с ФЗ от 29.12.2010 №436-ФЗ

ISBN 978-5-0062-4102-2

© Нелли Копейкина, 2024
© Нарек Мартиросян, перевод, 2024

Данная книга предназначена для обучения русскоязычных лиц армянскому языку и армяноязычных лиц русскому языку. На страницах книги, поделённых на половины, синхронно даётся армянское и русское написание сказки «Про еду» Копейкиной Нелли из серии «Сказочные приключения». Сказка написана простым, удобовоспринимаемым языком, приближённым к разговорному.

Перевод осуществлён Нареком Мартиросяном.

Սույն գիրքը նախատեսված է ռուսախոս անձանց՝ հայերեն և հայախոս անձանց՝ ռուսերեն ուսուցման համար: Գրքի՝ մասերի բաժանված էջերում սինխրոն կերպով տրվում է Նելլի Կոպեյկինայի «Հեքիաթային արկածներ» ծարքից՝ «Ուտելիքի մասին» հեքիաթը՝ հայերեն և ռուսերեն լեզուներով: Հեքիաթը գրված է պարզ, հանրամատչելի՝ խոսակցականին մոռ լեզվով: Թարգմանությունը իրականացրել է Նարեկ Մարտիրոսյանը:



Թարգմանությունը՝
Մարտիրոսյանի

Переводчик

Нарек

Фрунзикович

Мартиросян – литературный критик, публицист, переводчик. Член Союза армянских писателей США, член Союза армянских писателей Калифорнии и руководитель Армянского отделения Союза армянских писателей Калифорнии; член Союза деятелей культуры Армении и вице-президент Союза деятелей культуры Армении, руководитель оргкомитета Международного литературного конкурса «Моё сердце в горах» имени Вильяма Сарояна, член правления и вице-президент

Նարեկ

Հեղինակ՝ Նելլի Կոպեյկինա



Автор

Копейкина Нелли Григорьевна - прозаик, поэт, драматург, сценарист, переводчик. Член МГО Союза писателей России, Российского Союза писателей, Московского Союза литераторов, Московского литфонда и ряда других литературных объединений. Действительный член Академии российской литературы, Почётный академик и Президент Интернациональной академии современной культуры. Член Союза журналистов России.

СДК Армении. Член Союза армянских драматургов.

ԿԵՐԱԿՐԻ ՄԱՍԻՆ

Ֆեդյա Եգորով անունով տղան կամակորություն էր անում սեղանի մոտ.

- Ապուր չե՛մ ուզում, շիլան էլ չե՛մ ուտի, հաց չե՛մ սիրում:

Նեղացան նրանից ապուրը, շիլան ու հացը և անհետացան սեղանից՝ հայտնվելով անտառում:



Իսկ այս ժամանակ անտառում ոռնում էր չար

Про еду

Мальчик Федя Егоров заупрямился за столом:

– Не хочу есть суп, и кашу не буду. Хлеб не люблю!

Обиделись на него суп, каша и хлеб, исчезли со стола и оказались в лесу.



А в это время по лесу рыскал злой голодный

ու քաղցած գայլն ու ասում,
-սիրում եմ ապուրը և
շիլան և հացը, ա՛խ, ինչ
ախորժակով ես նրանց
կուտեի:

Լսելով այս ամենը, կերակուրն անմիջապես ցատկեց դեպի գայլի երախը: Կշտացավ գայլը, նստեց ինքնագոհ ու սկսեց լիզել մոուրը: Իսկ Ֆեդյան, այդպես էլ չուտելով հեռացավ սեղանից: Ընթրիքին մայրիկը կարտոֆիլե բլիթներ էր մատուցել ժելեով, իսկ Ֆեդյան կրկին կամակորոթյուն էր անում:

- Մայրի՛կ, բլիթներ չե՛մ ուզում, ես թթվասերով նրբաբլիթներ եմ ուզում:

Չէր հասցրել խոսքն ավարտել, երբ բլիթներն ավստեից անհետանալով՝

волок и говорил:

– Люблю суп, кашу и хлеб! Ой, как бы я их поел!

Услышала это еда и полетела волку прямо в пасть.

Наелся волк, сидит довольный, облизывается. А Федя, так и не поев, ушёл из-за стола. На ужин мама подала картофельные оладьи с киселём, а Федя снова заупрямился:



– Мама, да не хочу я оладьи, я хочу блины со сметаной!

Не успел Федя это договорить, как оладьи исчезли с тарелки и очутились в лесу, где жил

հայտնվեցին անտառում, որտեղ ապրում էր չար ու քաղցած գայլը: Եվ նորից բարիքը գայլին բաժին հասավ: Առավոտյան, նախաճաշին նույնը կրկնվեց՝ չէր հացրել Ֆեդյան ասել, որ չի սիրում կարագով բոբոնը, այն անհետացավ: Մեղանին մնաց միայն կակաոյով լի բաժակը:



Եվ այսպես էր պատահում միշտ: Ամեն անգամ, երբ Ֆեդյան վատ էր արտահայտվում ուտելիքի մասին այն անհետանում

злой голодный волк. И снова волк всё съел.

За завтраком всё повторилось. Не успел Федя ещё даже договорить о том, что он не любит булку с маслом, булка исчезла. Осталась на столе стоять только кружка с какао.



И стало так всегда, только Федя плохо высказывался о еде, она исчезала и тут же оказывалась в пасти волка.

ու միանգամից հայտնվում էր գայլի երախում:

Ֆեդյան թերսնումից դադարեց աճել և անգամ թուլացավ: Բակում, երեխաները համարում էին նրան ամենափոքրն ու ամենաթույլը:

Իսկ գայլը, ընդհակառակը, սկսեց աճել և ամրանալ: Նրան այլևս պետք չէր չարչարվել ու նա սկսեց մեծամտանալ և նեղացնել իրենից թույլերին:

Երբ չափից շատ աճեց գայլը, ինքն իրեն հոշակեց անտառի տիրակալ և նապաստակներին, ոզնիներին, կյուռիկներին, մկնիկներին ու գորտերին արգելեց պոկել անտառի սունկը, հատապուղներն

Федя от недоедания перестал расти и даже стал слабеть. Во дворе ребята считали его самым маленьким и самым слабым.



Волк же, наоборот, стал расти и крепнуть. Теперь ему не надо было трудиться, он стал зазнаваться и стал обижать маленьких.

Когда побольше окреп, Волк объявил себя хозяином леса и запретил зайцам, белкам, ежам, мышам, лягушкам рвать в лесу грибы, ягоды и

ու ընկույզները:

Միայն արջից էր, որ մի փոքր վախենում էր գայլը, իսկ աղվեսի հետ ընկերություն էր անում: Այսպես, օրեր շարունակ գայլը անգործությանը տրված պատկում էր արևի տակ, իսկ երբ տրամադրություն էր ունենում ընկնում էր փոքրերի հետևից:

Օրերից մի օր, Ֆեդյայի բակային հարևան փոքրիկները որշեցին գնալ անտառ արշավի, բայց Ֆեդյային իրենց հետ տանել չէին ցանկանում:

- Դու թույլ ես, -ասում էին նրանք, - հետ կընկնես:

Սակայն Ֆեդյան իսկապես շատ էր ուզում գնալ: Նա այնքան խնդրեց

орехи.



Только медведя волк немного побаивался, да с лисой дружил.

Целыми днями волк бездельничал, лёжа на солнышке, распевал песни или гонялся за малышами.

Однажды ребята из двора, где жил Федя, собрались идти в поход в лес, но Федю брать с собой не хотели.

«Ты, – говорят, – слабый. Отстанешь ещё».

ու համոզեց, որ ընկերները վերցրին նրան իրենց հետ: Գնում էին փոքրիկներն ուրախ-զվարթ երգելով, իսկ Ֆեդյան, ինչպես և կոտահում էին շատ արագ հոգնեց ու սկսեց հետ ընկնել խմբից:

Но Феде так хотелось пойти с ними, он так просил их, что ребята сжалились над ним и взяли с собой.



Այսպես, նա որոշեց նստել մի կոճղի, հանգստանալ, ուժ հավաքել ու նոր թափով հասնել ընկերներին: Դեռ նոր էր նստել, երբ հանկարծ լսեց, որ թփուտներում ինչ-որ մեկը լաց է լինում: Աչքի պոչով նայեց ու տեսավ, որ դա մոխրագույն ճագարն է լալիս և թաթիկներով մոռութիկը մաքրում:
- Ճագարի՛կ, ինչո՞ւ ես լաց լինում, - հարցրեց Ֆեդյան: Ինչպե՞ս լաց չլինեմ, ես այգի ունեի, որտեղ

Шли ребята в лес дружно, весело, с весёлыми песнями. Но Федя быстро устал и стал отставать от отряда. Тогда он решил присесть на пенёк, отдохнуть, набраться сил и с новыми силами догнать ребят. Только Федя присел, слышит, в кустах кто-то плачет. Пригляделся, а это зайка серенький плачет, лапками мордочку утирает.

կաղամբ էր աճում, իսկ ես այնպե՛ս էի խնամում, այնպե՛ս էի ջանում ու հանկարծ... եկավ գորշ գայլը, ոտնատակ տվեց, քանդեց ամբողջը: Չի՛ աճի այլևս, ես էլ բերք չե՛մ ունենա:

- Թույլ չտայի՛ր, մի լավ ցույց տայիր այդ գայլին, - ասաց Ֆեդյան բարձրացնելով բութոցը:

- Ի՞նչ ես ասում, - պատասխանեց նապաստակը, - ես նրան ինչպե՛ս իր տեղը ցույց տամ: Գայլն այնքա՛ն մեծ է, այնքա՛ն ուժեղ: Բոլորին է կպնում ու նեղացնում: Իրեն հռչակել է անտառի տիրակալ և թույլ չի տալիս մեզ օգտվել անտառի

– Зайка, почему ты плачешь? – спросил Федя зайчика. А зайчик ему отвечает:

– Как же мне не плакать, был у меня огород с капустой, я так ухаживал за ним, так старался, а пришёл волк, потоптал и повывергал всю капусту. Не вырастет она теперь, не будет у меня урожая.



– Так ты бы не допускал этого, задал бы этому волку как следует! – сказал Федя, погрозив кулаком.

– Что ты, – ответил зайка, – как же я ему задам. Волк такой большой, такой сильный. Он ко всем придирается,

բարիքներից:

- Գայլը բոլորին
նեղացնում է,
բարկացավ Ֆեդյան,
որտեղ է նա, ես նրա
հարցերը կլուծեմ:

- Ինչ ես խոսում, տղա,
անհանգստացավ
նապաստակը, դու գլուխ
չես հանի, դու այնքան
փոքրիկ ես ու թույլ, իսկ
գայլը ուժեղ է և մեծ: Ինչ-
որ չարաճճի երեխա չի
ուտում իր ճաշը, և այն
գայլին է բաժին հասնում:
Գայլն էլ այլևս աշխատել
չունի, միշտ կուշտ է ու
ուրախ, ամբանում է օր
օրի ու դառնում ավելի
չարամիտ: Իսկ դու,
տղա, գնա սյստեղից,
քանի նա չի տեսել քեզ ու
տուրդ չի տվել:

всех обижает. Объявил
себя хозяином леса и не
разрешает нам собирать
в лесу грибы и ягоды.

– Волк всех обижает! –
возмутился Федя. – Где
он, я сейчас с ним
разберусь!

– Что ты, что ты,
мальчик,
забеспокоился зайчик. –
Тебе с ним не
справиться, ты такой
маленький и слабый, а
волк сильный и
большой.
Какой-то плохой
мальчик не кушает свою
еду, и всю её поедает
волк. Волк теперь совсем
не знает труда, ходит
всегда сытый, крепнет
день ото дня и делается
всё злее и наглее. Ты,
мальчик, уходи отсюда



«Իսկապես, -մտածեց
Ֆեդյան, -ես այնքան
թույլ եմ, նույնիսկ
ընկերներիցս հետ
մնացի»:



Եվ հասկացավ Ֆեդյան, ոչ
չարաճճի տղան, որի
մասին նապաստակն
պատմում էր՝ ինքն է:
Ամոթի զգացումը
պարուրեց:
- Մի՛ մտահոգվիր,

скорее, а то он увидит
тебя и задаст тебе.



«Правда, – подумал
Федя, – я такой слабый,
вот даже от ребят
отстал».



Понял Федя, что плохой
мальчик, о котором
говорил зайчик, это он.

Թե երբ մայրիկը կսկսի սեղան գցել: Երբ մայրիկը սկսեց պարտաստել ամենն ինչ անհրաժեշտ է, Ֆեդյան սկսեց օգնել նրան: Միասին արագ սեղան գցեցին ու ընտանիքով նստեցին ճաշի: Ֆեդյան կերավ ամենն ինչ մատուցված էր իրեն և նույնիսկ խնդրեց հավելել: Իսկ գայլը մնաց քաղցած:

Հաջորդ անգամ ևս Ֆեդյան կերավ ամբողջն ու գայլը կրկին քաղցած մնաց: Այսուհետ Ֆեդյան ամենն ինքն էր անում, այդպես քաղցած թողնելով գայլին: Նա սկսեց ամեն օր մարզվել ու ամրանալ, իսկ գայլը, ընդհակառակը

Вернувшись из похода домой, Федя быстро помыл руки и стал ждать, когда мама начнет накрывать на стол. Как только мама начала готовить всё необходимое, Федя стал ей помогать. Вместе быстро накрыли на стол, сели всей семьёй кушать.

Федя съел всё, что было подано, и даже попросил добавки. А волк остался голодным.



В следующий раз Федя тоже съел всё сам, а волк снова остался голодным. С тех пор Федя всё стал съедать сам, оставляя волка голодным. Да ещё

օրեօր թուլանում էր:
 Երբ հերթական անգամ
 երեխաներն անտառ
 գնացին, բոլորը միաբերան
 ընտրեցին Ֆեդյային,
 որպես առաջնորդ:

Գալով անտառ Ֆեդյան
 հարցրեց կենդանիներին, -
 որտեղ է չար գայլը, որը
 ձեզ նեղացնում է:
 Իսկ կենդանիներն
 ուրախությամբ
 հայտնեցին,
 -Մեր գայլն այլևս չի
 նեղացնում մեզ:

Եվ իսկապես՝ գայլն
 այլևս ժամանակ չունեւ
 մյուսների հետևից
 ընկնելու, պետք էր
 չարչարվել և սնունդ
 հայթհայթել:

каждый день Федя стал
 делать зарядку, отчего
 стал крепнуть день ото
 дня, а волк, наоборот,
 стал слабеть.

Когда в очередной раз
 ребята собрались пойти в
 лес, все дружно
 командиром выбрали
 Федю. Пришли ребята в
 лес, и Федя спросил у
 зверей:

– Где злой волк, который
 вас обижает?

А зверята ответили:

– Наш волк уже
 исправился, он больше
 не обижает нас.

И верно, некогда волку
 за ребятами гоняться,
 надо ему трудиться, надо
 еду добывать.





Հեղինակ՝ Նելլի Կոպեյկինա (Автор Нелли
Копейкина)
Թարգմանությունը՝ Նարեկ Մարտիրոսյանի
(Перевод Нарека Мартиросяна)

Нелли Копейкина

Пособие для изучения языков
Армянский и русский языки

Переводчик Нарек Мартиросян

ISBN 978-5-0062-4102-2



9 785006 241022 >

Rideró

Rideró.ru – издай
книгу бесплатно!